

stort Mindretal af Kommissionen ikke følt sig bundet af. Det er ganske interessant at se, at det ærede Medlem til Trods for, at han findes mellem dem, der indstille det 2det Udkast til Lov, altsaa tilhører det 2det Mindretal, desuagtet staaer her som Ordfører for det 1ste Mindretal og, saa vidt jeg forstod det, i alt væsentligt anbefalede det 1ste Mindretals Forslag. Den ærede Ordfører udtalte, at af det 3die Mindretals Medlemmer havde adskillige stemt for de enkelte Bestemmelser, der findes i det 1ste Mindretals Forslag, og som Følge deraf kunde dette Mindretal med Ret paaberaabe sig, at de enkelte Bestemmelser i Forslaget i Virkeligheden vare vedtagne af et Flertal. Det vilde være interessant under Sagens videre Forhandling at faa oplyst, hvis det er muligt, i hvor vid Udstrækning dette er rigtigt. Jeg vil dog sige, at dette ikke er det afgørende. Det afgørende er, hvorvidt man er i Stand til at opnaa Enighed om en saadan Affattelse af dette Lovforslag, at det kan føre til et Resultat, thi den daarligste Udgang af hele Sagen og den, alle Partier kunde være mindst tjente med, vilde dog utvivlsomt være, at man blev staaende ved den nuværende daarlige Lov.

Jeg forstaaer ikke rigtigt, hvorfor man har opretholdt eller indsat i Lovforslaget saadanne Bestemmelser som dem, der findes i §§ 35 og 38 og i adskillige af de andre Paragraffer. Det forekommer mig, at man i disse Paragraffer i alt for høj Grad ligesom har følt sig bunden til den gamle Lovs Form og følt sig forpligtet til at indsætte nogle positive Regler. Det forekommer mig, at det vilde være langt naturligere ikke at give Lovregler i Tilfælde, hvor man alligevel — ogsaa fra det 1ste Mindretals Side — erkender, at den overvejende Del af disse Forhold skal overlades til de kontraherende Parters frie Selvbestemmelsesret. Jeg synes, at det allervæsentligste af det, man vil overlade til Parternes frie Selvbestemmelsesret gennem Oprettelse af Kontrakter, skal man overhovedet ikke give sig til at fæstne i Lovforslaget. Det vilde derfor være overordentlig meget lettere at komme til et Resultat, naar man slettede alle disse Paragraffer, der ikke nødvendigt eller naturligt høre hjemme i en Lovgivning som denne. Derved vilde man utvivlsomt ogsaa lette Udsigten til en Gennemførelse af Lovforslaget.

Det ærede Medlem, der var Ordfører for Flertallet (N. C. Jensen), sagde, at der var ingen, der havde mærket noget til den gældende Tyendelov. Som jeg allerede har berørt, er jeg ganske uenig med ham deri.

Det er ganske vist kun i et forholdsvis lille Antal Tilfælde, at Tyendeloven er bragt i Anvendelse, men det er ogsaa utvivlsomt saaledes, at de Gange, den har været bragt i Anvendelse, har den vist en ganske overordentlig daarlig Karakter og har vist, at det ikke er uden Grund, at man fra Tyendets Side nærer en saa indgroet Uvillie mod den. Jeg mener derfor, at man skal være varsom med nu at optage i det Lovforslag, man vil gennemføre til Afløsning, Bestemmelser, der paa Forhaand maa mødes med Uvillie, om ikke med lige saa berettiget Uvillie som de tidligere Bestemmelser saa dog med nogen berettiget Uvillie. Det glædede mig meget at høre den ærede Ordfører for Flertallet (N. C. Jensen) udtale, at han ønskede, at Lovforslaget blev undergivet en meget nøje Prøvelse i ét Udvalg. Der vil saa ganske sikkert blive Lejlighed til at drøfte alle Enkeltheder, og forhaabentlig vil der ogsaa kunne opnaas et Resultat.

Den ærede Ordfører for Flertallet (N. C. Jensen) udtalte, at efter hans Opfattelse hørte Bestemmelser om Ordningen af Boligforholdene og lignende maaske ikke hjemme i dette Lovforslag, men snarere i Brandpolitiloven eller i kommunale Sundhedsvedtægter. Jeg vil herom sige, at det forekommer mig at være en absolut Nødvendighed, naar vi overhovedet skulle opretholde Lovgivningen paa dette Omraade, at have Bestemmelser svarende til disse med i Loven.

I sin Omtale af Forskellen mellem det første og det andet Mindretal i Kommissionen dvælede den ærede Ordfører særlig ved, at det andet Mindretal foreslaar indført en Tjenestebog for Tyendet og en Fæstebog for Husbonden. Jeg vil tage den mest afgjorte Afstand fra det Forslag, her er fremsat fra det andet Mindretal, thi man vil derved med utvivlsom Sikkerhed foraarsage, at en Lovgivning paa dette Omraade fra Begyndelsen af vil blive mødt med den samme Uvillie — og jeg mener den samme berettigede Uvillie —, som den nugældende Tyendelov har været mødt med.

Det ærede Medlem for Aarhus nordre Valgkreds (Sabroe) udtalte, at Idealet var en Beskyttelseslov for det umyndige Tyende, for de mindreaarige, og jeg er tilbøjelig til at give det ærede Medlem nogen Ret heri, ganske særlig under Hensyn til den Stemning, der er til Stede hos Tyendet Landet over. Men paa den anden Side forekommer det mig at være forsvarligt, i hvert Fald til at begynde med, at gaa med til en Tyendelov ogsaa for de ældre, naar man indskrænker Bestemmelserne saa stærkt som muligt og